

Катерина Олександрівна ЧИШКО,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри поліцейської діяльності
та публічного адміністрування факультету № 3
Харківського національного університету внутрішніх справ;
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8810-7950>

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ ДОСТАВЛЕННЯ ПОСТАНОВИ ПРО НАКЛАДЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО СТЯГНЕННЯ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ, ЗАФІКСОВАНОГО В АВТОМАТИЧНОМУ РЕЖИМІ, В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Повномасштабне вторгнення країни-агресора внесло корективи не тільки в життя кожного громадянина, а і змусило керівництво України оперативно змінювати організаційно-правові аспекти регламентації діяльності державних інституцій. Проте, на це знадобився певний проміжок часу. Більш того, окремі юридичні процедури суттєво ускладнюють або взагалі унеможливають роботу цих інституцій, призводять до негативних наслідків для громадян і держави. Забігаючи наперед зазначимо, що інколи такі перешкоди виникають не через прогалини в законодавстві та відсутність необхідних управлінських рішень, а через недостатньо ефективну взаємодію між органами державної влади, як на законодавчому рівні, так і в практичній сфері.

Розглянемо конкретний приклад. У лютому-березні камери фіксації порушень правил дорожнього руху (далі – ПДР) на території України були вимкнені з метою забезпечення національної безпеки, натомість вже у травні-червні вони відновили свою роботу у більшості регіонів, одразу ж, коли була нівельована можливість отримання інформації третіми особами для завдання шкоди державі та громадянам через встановлені камери. Від так, вже в середині літа громадянам почали приходити так звані «листи щастя», тобто постанови про накладення адміністративного стягнення за правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване в автоматичному режимі. Зазначимо, що процедура притягнення до адміністративної відповідальності осіб за подібні правопорушення хоча достатньо детально врегульована, зокрема Кодексом України про адміністративні правопорушення та Інструкцією з оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ України від 13.01.2020 № 13 (далі – Інструкція), але не враховує специфіки реалізації заключних стадій провадження в справах про адміністративні правопорушення в окресленій сфері, пов'язаних із великою кількістю внутрішньо переміщених осіб (далі – ВПО) на території нашої держави.

Згідно з положеннями наведеної вище Інструкції адміністративна постанова друкується протягом п'ятнадцяти днів із дня її винесення передається національному оператору поштового зв'язку для доставлення за адресою місця реєстрації (проживання) фізичної особи (місцезнаходження юридичної особи) рекомендованим листом з повідомленням про вручення [1]. Слід відмітити, що попри той факт, що понад 4, 5 мільйона громадян були вимушені змінити своє місце проживання [2], такі постанови продовжують приходити по місцю реєстрації громадян, незважаючи на їх відмінне фактичне місце проживання, відображене в довідці ВПО. Таким чином, особа, котрій приходить адміністративна постанова по місцю її реєстрації не має змоги її отримати та сплатити штраф, здебільшого через те, що навіть не знає про факт існування цієї постанови, наслідком чого може стати звернення рішення до виконання в примусовому порядку з

відповідними правовими наслідками. Підкреслимо, що хоча наразі громадяни мають можливість перевірити та оплатити штрафи за порушення ПДР в онлайн режимі, але ж штрафи про перевищення швидкісного режиму відображаються там не завжди, а деякі громадяни навіть не знають про таку опцію/не користуються нею. Тому, надсилання адміністративно постанови рекомендованим листом дотепер залишається найдивнішим і надійнішим способом інформування особи про вчинене ним адміністративне правопорушення в сфері забезпечення безпеки дорожнього руху зафіксоване в автоматичному режимі.

Отже, замість того, що б надсилати постанову на фактичну адресу проживання громадянина, з урахуванням відомостей про ВПО, працівники Департаменту патрульної поліції (далі – ДПП) продовжують відправляти їх за адресою місця реєстрації особи. Це свідчить про те, що органи поліції, зокрема ДПП не використовує/не має доступу до Єдиної інформаційної бази даних про внутрішньо переміщених осіб [3], що на нашу думку, негативно відображається не тільки на роботі ДПП, а і інших підрозділів Національної поліції України з урахуванням актуальної специфіки роботи різних підрозділів щодо виявлення та розшуку колаборантів тощо.

Список бібліографічних посилань

1. Про затвердження Інструкції з оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі: наказ Міністерства внутрішніх справ України від 13.01.2020 № 13 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0113-20#Text> (дата звернення 27.10.2022).

2. Кількість переселенців в Україні після початку повномасштабного вторгнення збільшилася втричі / Українське національне інформаційне агентство «Укрінформ». URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/3585076-kilkist-pereselenciv-v-ukraini-pislaprocotku-povnomasstabnogo-vtorgnenna-zbilsilasa-vtrici.html> (дата звернення 27.10.2022).

3. Про затвердження Порядку створення, ведення та доступу до відомостей Єдиної інформаційної бази даних про внутрішньо переміщених осіб: постанова кабінету міністрів України від 22.09.2016 № 646 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/646-2016-%D0%BF#n8> (дата звернення 28.10.2022).